

עפ"א 4926/06/17 - יואב סמי אליהו נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 4926-06-17 אליהו נ' עיריית תל-אביב-יפו

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערער	יואב סמי אליהו
	ע"י ב"כ עו"ד אלעד סנדרוסי
נגד	עיריית תל-אביב-יפו
משיבה	ע"י ב"כ עו"ד אתי לוי

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ע. מסארווה) מיום 19.4.17, לפיו הורשע המערער בעבירה של ניהול עסק טעון רישוי ללא רשיון, בניגוד להוראות סעיפים 4-14 לחוק רישוי עסקים תשכ"ח - 1968 (להלן: "**החוק**").

הרקע

נגד המערער הוגש ביום 26.10.15 כתב אישום בגין ניהול עסק ללא רשיון בשטח של כ-154 מ"ר.

העסק דנן שימש כמסעדה ואולם אירועים קטן.

הביקורת במקום נערכה ביום 12.9.15.

ביום 31.10.16, לאחר שלמערער ניתנו דחיות במשך כשנה על מנת להשיג רשיון עסק, אולם הדבר לא צלח בידו, הודה המערער בעובדות כתב האישום, בכך שביום 12.9.15 ניהל עסק ללא רשיון בשטח של 154 מ"ר והורשע על פי הודאתו.

המערער ציין כי העסק הישן נסגר וכעת מתנהל במקום, בשטח גדול יותר, אולם אירועים.

ביום 19.4.17, בעת הטיעונים לעונש, לאחר ששמע את טיעוני ב"כ המאשימה ואת עתירתה לעונש, ביקש ב"כ המערער מבית המשפט לחזור בו מההודאה על מנת להציג את מחדלי החקירה.

בית משפט קמא דחה את הבקשה מאחר וקבע כי "ברור על פני הדברים כי הבקשה לחזרה מהודיה קשורה לעמדת התביעה ולעתירתה העונשית".

במועד זה ניתן גזר הדין. בית משפט קמא התחשב בין היתר בהודאתו של המערער, גזר עליו להפסיק העיסוק בעסק נשוא כתב האישום, וקבע כי לא ינהל עסק כלשהו בחצרים נשוא כתב האישום אלא לאחר שיקבל רשיון או היתר זמני. כמו כן הטיל עליו קנס בסך 15,000 ₪ וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה. עוד קבע בית משפט קמא כי הצווים להפסקת העיסוק יכנסו לתוקפם ביום 1.1.18.

להלן בתמצית טיעוני המערער

1. כתב האישום הוגש בגין ניהול עסק ללא רשיון בשטח של כ-154 מ"ר, עסק אשר במועד הגשת כתב האישום חדל להתקיים.
2. מספר חודשים לאחר סגירת העסק, פתח המערער במקום עסק חדש, כחצי שנה לאחר הגשת כתב האישום, בשטח של כ-791 מ"ר.
3. המשיבה לא ערכה למערער שימוע בטרם הגשת כתב האישום ולא נקטה כל הליכי חקירה.
4. שגה בית משפט קמא כאשר הורה על מתן צו סגירה לעסק החדש בגין ניהולו ללא היתר, שכן כתב האישום הוגש בגין העסק הישן שנסגר עוד קודם להגשת כתב האישום והדרך היתה להגיש כתב אישום חדש.
5. סירוב בית משפט קמא להתיר למערער לחזור בו מהודאתו פוגעת בזכותו היסודית למשפט הוגן.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ובחנתי את המסמכים שבתיק בית משפט קמא, שוכנעתי שדין הערעור דנן להידחות מהטעמים שיפורטו בהמשך.

המערער כאמור, הורשע על פי הודאתו בעבירה נשוא כתב האישום. לדבריו: "אני מבקש להודות בכך שביום 12.9.15 היה ניהול עסק ללא רשיון בשטח של 154 מ"ר שהתנהל בהליך רישוי שעוד לא הסתיים. אני מבקש להבהיר כי העסק נשוא כתב האישום איננו קיים עוד במתכונתו". כך, שלא ניתן לטעון היום כי כתב האישום הוגש שלא כדין. המערער הודה בביצוע העבירה ובעובדות נשוא כתב האישום והורשע כדין.

גם ב"כ המערער טען ביום 19.4.17: "העסק לא קיים. בסמוך להגשת כתב האישום העסק נסגר, לאחר כמה חודשים הנאשם לקח את כל המתחם ועשה מזה אולם שמחות גדול...". לא נאמר על ידי ב"כ המערער כי לפני כתב האישום העסק נסגר, נאמר בסמוך להגשתו של כתב האישום.

זאת ועוד, התרשמתי כי המערער, לאחר שהוגש כתב אישום נגדו ועל מנת להתחמק מהתוצאות, סגר את עסקו שפעל ללא רשיון ובאותם החצרים פתח עסק חדש על השטח של בית העסק הישן ושטח נוסף וגם הוא מנוהל ללא רשיון.

בית משפט לא יתן יד לתכסיסנות שכזו ולהתחמקות מהוראות החוק.

בדין דחה בית משפט קמא את בקשתו של המערער לחזור בו מהודייתו. הבקשה הועלתה לאחר ששמע את טיעוני ב"כ המשיבה ואת עתירתה העונשית, בין היתר למתן צווי הפסקת עיסוק במקום. גם החלפת ייצוג, איננה נימוק למתן היתר לחזרה מהודיה.

לא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטתו של בית משפט קמא או בפסק דינו.

זאת ועוד, בית משפט קמא אף הלך כברת דרך לקראת המערער ועיכב את כניסת הצווים לתוקף עד ליום 1.1.18. דהיינו, כ-8 חודשים, על מנת לאפשר למערער לקבל רשיון עסק.

יודגש כי חלק ניכר מטענות המערער לא הועלו כלל בפני בית משפט קמא. הן הועלו לראשונה בערעור, לרבות הטענה כי בקשותיו של המערער לא באו לידי ביטוי בפרוטוקול הדיון. אם אכן זה המצב, היה צורך להגיש בקשה לתיקון פרוטוקול. בתי המשפט מסתמכים על האמור בפרוטוקולי הדיונים ולא על דברים שלא נרשמו בהם.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשע"ז, 10 יולי 2017, בהעדר הצדדים.